

най-чиста титла за слава и за неизличима призна-
телност на христианите отъ Македония.

Жителите на Тракия и на Македония, които въ
много отношения заслужватъ, ако не вниманието,
поне милостъта на Европа, вървахъ, че ерата на
робството и на теглилата е свършена и че по-добри
дни ще настанатъ за тѣхъ. Вместо това жителите
отъ Пловдивскиятъ, Сливенскиятъ и Адрианополскиятъ
санджаци, които подъ развалините на триста села и
градове оплакватъ повече отъ 50 хиляди жертвии
исклани, избѣсени и измрѣли по затворите и въ за-
точение, и Българите въ Македония, дѣто и днесъ
още подобни сцени се повтарятъ, съ ужасъ гледатъ,
че тѣ ще бѫдатъ изново поставени подъ правител-
ството, което е отговорно за всичките имъ злоща-
стия. Тѣ справедливо се запитватъ: кои ще бѫдатъ
гаранцииятъ за приложението на реформите, които сѫ
декретувани отъ Берлин. Трактатъ, даже и когато
членовете на комисията, която ще надзирава ор-
ганизацията на тѣзи области, ще могатъ да се съ-
гласятъ върху приложението на мѣрките, които ще
се изработятъ,

Безъ съмнѣние, Портата ще се стрѣми да
даде прѣвѣсъ въ работите на турското меншенство,
което остава въ тѣзи области; други влияния може
да бѫдатъ употребени въ полза на Гръците; но
Българетъ които съставляватъ множеството и въ
Тракия и въ Македония, не ще могатъ да гледатъ
съ равнодушие тѣзи оплаквания за потъпкване на
народността имъ.

Врочемъ не е ли фаворитизмътъ, който е до-
каралъ въ Истокъ положението на работите което